

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2007 r. — Behring & Söhne przeciwko Komisji**(Sprawa T-445/07)**

(2008/C 37/46)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Behring & Söhne GmbH & Co. KG (Wuppertal, Niemcy) (przedstawiciele: P. Niggemann i K. Gaßner, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 4257 wersja ostateczna z dnia 19 września 2007 r. (COMP/E-1/39.168 — Galanteria: Zapięcia);
- ewentualnie, obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą w zaskarżonej decyzji do grzywny w symbolicznej wysokości lub w każdym razie w odpowiedniej wysokości;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2007) 4257 wersja ostateczna z dnia 19 września 2007 r. w sprawie COMP/E-1/39.168 — Galanteria: Zapięcia. W zaskarżonej decyzji na skarżącą i inne przedsiębiorstwa została nałożona grzywna za naruszenie art. 81 WE. W opinii Komisji skarżąca uczestniczyła w uzgadnianiu podwyżek cen oraz wymianie poufnych informacji dotyczących cen, jak również wprowadzała w życie podwyżki cen na rynkach „innych zapięć” oraz urządzeń do ich mocowania.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty prawne.

W pierwszej kolejności podnosi ona, że zaskarżona decyzja narusza jej prawo do rzetelnego procesu, ponieważ nie miała ona możliwości zajęcia stanowiska w przedmiocie serii spotkań odbywanych w ramach tzw. „grupy Bazylea” i „grupy Wuppertal”, na których Komisja oparła swoje zarzuty dotyczące uzgadniania podwyżek cen i wymiany poufnych informacji dotyczących cen oraz wprowadzania w życie podwyżek cen.

Po drugie, skarżąca twierdzi, że zarzucane jej naruszenie prawa kartelowego zakończyło się już na początku 1997 r., kiedy skarżąca przestała uczestniczyć w działalności „grupy Bazylea” i „grupy Wuppertal”.

Skarżąca utrzymuje również, że nie można mówić o naruszeniu art. 81 WE, ponieważ Komisja nie udowodniła w wystarczający sposób uczestnictwa skarżącej w jakichkolwiek uzgodnieniach.

Wreszcie skarżąca podnosi, że obliczenie grzywny jest błędne pod względem faktycznym. W tym względzie zaznacza w szczególności, że ustalenia pozwanej są nieprawidłowe zarówno w odniesieniu do czasu trwania domniemanego naruszenia, jak i jego wagi, oraz że kwota nałożonej grzywny jest nieproporcjonalna.

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2007 r. — Royal Appliance International przeciwko OHIM — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte (Centrixx)**(Sprawa T-446/07)**

(2008/C 37/47)

*Język skargi: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Royal Appliance International GmbH (Hilden, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci K.-J. Michaeli i M. Schork)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (Monachium, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 3 października 2007 r. w sprawie R 572/2006-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Centrixx” dla towarów z klasy 7 (zgłoszenie nr 3 016 227).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny niemiecki znak towarowy „sensixx” dla towarów z klasy 7 (nr 30 244 090).

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu.

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie zgłoszenia.